

KIRJE AMMATTILIITTOJEN V YLEISVENÄLÄISELLE EDUSTAJAKOKOUKSELLE ¹⁰⁵

17. IX. 1922.

Hyvät toverit!

Minulla on ensi kerran tilaisuus pitkällisen sairauden jälkeen puhua — vaikkakin kirjallisesti — edustajakokoukselle. Sallikaa minun sen vuoksi rajoittua esittämään lämpimän tervehdykseni ja sanomaan muutaman sanan teollisuutemme ja tasavaltamme tilasta ja tehtävistä. Tilamme on erittäin vaikea, sillä meillä ei ole varoja peruspääoman uusintaan, koneiden, työvälineiden, rakennusten y.m.s. kunnostamiseen, vaikka nimenomaanhan teollisuus, n.s. „raskas teollisuus”, on sosialismin perusta. Kapitalistisissa valtioissa tämä peruspääoma uusitaan tavallisesti ottamalla lainoja. Meille ei tahdota antaa lainaa, ellemme saata jälleen voimaan kapitalistien ja tilanherrojen omistusoikeutta, mutta sitä emme voi tehdä emmekä tee. Edessä on tavattoman vaikea ja pitkä tie: on kasattava vähitellen säästöjä, korotettava veroja, jotta voitaisiin aikaa myöten jälleenrakentaa rappiolle saatetut rautatiet, koneet, rakennukset ynnä muut. Toistaiseksi olemme maailman ainoa valtio, jossa työtätekevät talonpojat rakentavat työläisten johdolla sosialismia ja kieltäytyvät päättäväisesti kapitalistien johtovallasta, kapitalistien, jotka puhuessaan koreita sanoja demokratiasta, vapaudesta y.m. itse asiassa lujittavat kapitalistien ja tilanherrojen yksityisomistusta, pystytävät harvalukuisten pohattojen herruuden, jotka ovat jakaneet keskenään koko maapallon ja käyvät sotia jakaakseen sen uudelleen ja orjuuttaakseen heikompien ja takapajuisempien kansojen satoja miljoonia.

Niin kauan kuin olemme yksin, kansantaloutemme jälleerakentaminen muodostui meille tavattoman vaikeaksi tehtäväksi. Kaikkien talonpoikien ja työläisten täytyy jännittää voimansa äärimmilleen, on parannettava ja huojitettava valtiokoneistoamme, joka on vielä perin keho, että voitaisiin parantaa työtätekevien asemaa ja jälleerakentaa vaikkapa vähitellen imperialistisen sodan ja kansalais-sodan hävittämä taloutemme.

Jokainen valveutunut talonpoika ja työläinen, joka kenties masentuu raskaiden ehtojen tai valtiollisen rakennustyömme erittäin hitaan edistymisen vuoksi, johdattakoon mieleensä läheisen menneisyyden, jolloin kapitalistit ja tilanherrat olivat vallassa. Tällainen muisto palauttaa hänen työtarmonsa. Työn kaikkalainen ja kaikinpuolinen parantaminen on työläis- ja talonpoikaisvallan ainoa pelastus.

Toverillisin tervehdyksin

V. Uljanov (Lenin)

*„Trud”, syyskuun 18 pnä 1922
ja „Pravda” № 210,
syyskuun 19 pnä 1922*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
